

[Oluf Johansen.]

maa han tidligt kunne træffe sine Dispositioner. Naar han først faar Chansen for det nye, efter at han har besaaet Kornarealer, hvad der har været Tilfældet i tidligere Aar, kommer den ham ikke til gode. Faar vi næste Aar Loven 6 Uger før, kan Landmændene disponere med Hensyn til Saaning og Kunstgødning m. v.; saa at et øget Sukkerroareal tidligt kan gaa ind i Overvejelserne om Sommerens Driftsplan. Selv om Loven i Aar kommer sent, for sent, maa vi nu haabe, at Opgaven løses saaledes, at Maalet, et øget Areal, naas. Og lad os saa haabe paa en god Sommer med Regn og Sol i stadig Skiften. Det giver stort Udbytte og et højt Sukkerindhold i Roerne, Maalet for det hele.

Med denne Vurdering af hele Problemet og i Forventning om den store Opgaves tilfredsstillende Løsning anbefaler jeg paa Det radikale Venstres Vegne Lovforslaget til Vedtagelse.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Jeg takker alle Ordførerne for Tilslutningen til Lovforslaget, der jo i Folketinget er vedtaget med Stemmerne fra de samme 4 Partier, som er repræsenterede i dette Ting.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen, der omtalte Muligheden for, at Arealerne skulde blive formindsket, og Haabet om, at de som Følge af Præmieringen vilde øges, og som var inde paa Tanken om, at denne Præmiering maaske kun burde gives til de Dyrkere, hvis Arealer øges, at jeg personligt, da jeg begyndte at beskæftige mig med denne Lovgivning; netop var inde paa akkurat den samme Tanke. I Folketingsudvalget kunde man imidlertid ikke gaa ind paa den; jeg var inde paa den, fordi jeg syntes, det var det mest rigtige, men jeg maa erkende, efter at jeg er blevet sat mere ind i Sagerne, at der ogsaa er Forhold, der taler imod en saadan Ordning. Hvis f. Eks. to Brugere i Forfjor hver havde 40 Tdr. Land med Sukkerroer, vilde maaske den ene trods Vanskelighed med at skabe Arbejdskraft og hele Risikoen fortsætte, fordi han havde Forstaaelse af, at det var meget vigtigt for vort Land at dyrke mest muligt; Naboen derimod gik eventuelt ned til kun at dyrke 30 Tdr. Land, fordi det var det mest behagelige for ham. Hvis man nu lavede Præmiering paa Grundlag af Stigningen for den enkelte, vilde den Mand, der havde formindsket Areallet med 10 Tdr. Land, have betydeligt lettere ved at forhøje Areallet end

ham, der fortsat havde dyrket sine 40 Tdr. Land.

Det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen spurgte mig om Rationeringen af Roesaften, og der kan jeg nøjes med at henvise til Folketingsudvalgets Betænkning, hvor der staar: „Ministeren er enig med Udvalget i, at Saffroerne bør inddrages under Rationeringen, og at det heraf oparbejdede Sukker eller Sukkersaft maa inddrages i en Fordelingsplan, der skal tilrettelægges af Ministeren efter Samraad med et nedsat Rigsdagsudvalg paa 15 Medlemmer.“ Hermed skulde dette Spørgsmaal være klart, da jeg jo har accepteret Bemærkningerne i Betænkningen, ligesom jeg ogsaa har tiltraadt de Ændringer, som Udvalgsflertallet har foreslaaet; derom er der ingen Divergenser.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. H. C. Andersen og andre ærede Ordførere i, at det allervigtigste paa dette Omraade er, at vi faar den størst mulige Produktion, for at vi kan faa en Del Sukker at byttehandle med andre Lande om.

I den Forbindelse kan det maaske være af Interesse, at jeg her nævner, at Areallet, som vi nu har omtalt saa ofte, og som i Fjor var ca. 71 000 Tdr. Land, er gaaet ned i de senere Aar, men dog ikke mere, end at det nu er akkurat det samme som i 1939—40. I Aarene derefter steg det og var i 1941—42 helt oppe paa 86 000 Tdr. Land, men gik saa ned igen. Det kedelige er derimod det Forhold, som ogsaa har været berørt, at det gennemsnitlige Roeudbytte har udvist en stærkt dalende Linie, bortset fra i Fjor, hvor der var en lille Opgang. I Fjor var vi jo blevet frie igen efter 5. Maj og kunde nok saa godt disponere, og da maa vi antagelig have faaet mere Kalksalpeter til Landet. Det gennemsnitlige Roeudbytte var i 1939—40, hvor vi altsaa havde godt med Salpeter, 223 DC pr. Td. Land; saa faldt det næste Aar til 187 DC og det følgende Aar til 185 DC; i 1942—43 var det 166 DC, i 1943—44 155 DC og i 1944—45 kun 149 DC; derefter kom saa Stigningen i Fjor til 163 DC. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. H. C. Andersen i, at dersom vi blot kan faa tilstrækkelig Salpeter hjem, vil der være Haab om, at Roeudbyttet vil stige i det kommende Høstaar.

Forskellige ærede Medlemmer har beklaget sig over den seneste Fremsettelse af Lovforslaget. Saadanne Beklagelser har vi ofte hørt igennem Aarene her i Tinget, og jeg har selv deltaget i dem. Jeg har dog fremsat Lovforslaget i Folketinget for 11—12